

همدرد

صاحب يك مغازه‌ی فروش حیوانات خانگی،
روی شیشه‌ی مغازه‌اش آگهی زده بود:

«سگ توله برای فروش»

بچه‌ی کوچکی که خیلی هم کم‌توان و ریزنقش
بود، پیش آمد و پرسید: قیمت سگ توله‌ها
چنده؟

صاحب مغازه پاسخ داد: از ۳۰ دلار داریم تا
۵۰ دلار.

پسرک پول‌هایش را از جیبش بیرون کشید، شمرد و گفت:
من فقط ۲ دلار و ۳۷ سنت دارم. می‌شود، فقط یک نگاه به‌آن‌ها
بیندازم؟

صاحب مغازه لبخندی زد و سوتش را به صدا درآورد. ناگهان از داخل
لانه‌ی سگ، توله سگ کوچولویی که یک پایش می‌لنگید، بیرون آمد.
پسرک پرسید: چه بلایی سر این توله سگ آمده؟ صاحب مغازه گفت:
لگن‌اش نقص مادرزادی دارد. تا آخر عمرش لنگ می‌ماند.
پسرک هیجان زده شد و گفت: من همین را می‌خواهم.

صاحب مغازه گفت: اگر آن را می‌خواهی، نمی‌خواهد پول بدی. مال
خودت. پسرک

عصبانی شد و به چشم‌های صاحب مغازه زل زد. سپس گفت: نمی
خواهم مجانی بدهید. اون توله سگ هم به اندازه‌ی بقیه‌ی سگ‌ها ارزش
دارد. من پولش را کامل می‌دهم. اکنون، این ۲ دلار و ۳۷ سنت را
بردارید. مانده‌اش را هم، هر زمان پول توجیبی‌ام را گرفتم می‌آورم.
صاحب مغازه گفت: نمی‌خواهد این را بخری، چون نمی‌تواند دنبالت
بدود، بپرد یا بازی کند.

پسرک جلو آمد و پاچه‌ی شلوارش را بالا زد. پایش را به صاحب مغازه
نشان داد. پای چپ او هم با يك میله‌ی بزرگ فلزی محافظت می‌شد.
سپس به صاحب مغازه نگاه کرد و با لحن محبت آمیزی گفت: من هم
نمی‌توانم بدوم، و این توله سگ هم به کسی احتیاج دارد که دردش را
بفهمد.